

Svajonų
ROMANAI

Aistra

Knygute.lt

CAT SCHIELD
Atgijusi slapta meilė

2021 sausis – balandis

Cat Schield

**ATGIJUSI
SLAPTA MEILĒ**

Romanas

Versta iš Cat Schield,
The Black Sheep's Secret Child, 2016
© Cat Schield, 2016

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo.

Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Edvardas Vaišvila, vertimas iš anglų kalbos,
2020

© Lina Noreikaitė, knygos viršelio dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2021

ISBN 978-609-03-0672-7

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2021

1

Savana Koldvel apėjo už aksominės virvės laukiančius vakarėlio svečius ir patraukė tiesiai prie augaloto kreivanosio apsaugos darbuotojo, stovinčio šalia durų į naktinį klubą. *T klubas* būdavo atidarytas tik nuo penktadienio iki pirmadienio. Nerezervavus staliuko pirmadienio vakarui, lauke tekdavo stypsoti nuo vienos iki trijų valandų. Savana neketino tiek stovėti eilėje, kad susitiktų su svainiu.

Iš veidrodžiais puošto priedurio sklido energingas ritmas. Pirmą valandą nakties *T klube* buvo pats įkarštis, ir Savana abejojo, ar impulsas, ieškoti Trento, kad su juo aptartų verslo reikalus, paskatinęs šią neįprastą valandą čia atvykti, teisingas. Pamėginusi su jo padėjėja susitarti dėl susitikimo biure ji patyrė fiasko – taigi beliko ateiti ir priversti Trentą pažvelgti jai į akis.

Širdį užliejo melancholija. Kai ji, būdama vos vienuolikos, persikėlė iš Tenesio į Los Andželą pas tetą Steisę, tuo metu gyvenusią ir dirbusią pas Koldvelus namų šeimininke, Trentas tapo jos gyvenimo ašimi. Iš pradžių Savana tenorėjo

jam patikti. Vidurinėje jau buvo jį iki ausų įsi-
mylėjusi. Bet tik sulaukusi aštuoniolikos, per-
sikrausčiusi į Niujorką ir pradėjusi manekenės
karjerą, sugebėjo patraukti Trento dėmesį į
save kaip į moterį.

Prieš šešiolika mėnesių ji ištekėjo už jo brolio
Reifo, ir Trentas su jais abiem nutraukė visus
ryšius. Tai ją sukretė iki širdies gelmių. Mėgin-
dama atsigauti, Savana nustūmė liūdesį į gi-
liausią širdies užkampį. Tačiau stengdamasi
užgniaužti emocijas tik tapo prasta ankstesnės
savo versijos kopija. Ji mažiau šnekėjo. Rengė-
si ir elgėsi taip, kaip būdinga dvigubai vyres-
nio amžiaus matronoms; ir prarado ryšį su op-
timistiška jauna moterimi, kuri kadaise svajojo
apie mylinčią šeimą ir ją dievinantį vyrą.

Savana sustojo priešais šviesiaplaukį apsau-
ginį išsišovusiais skruostikauliais. Su dešimties
centimetrų aukštakulniais buvo beveik šimto
aštuoniasdešimt trijų, bet viršugalvis vis tiek
tesiekė antrą jo dailiai prigludusių juodų polo
marškinėlių su *T klubo* emblema sagutę. Dar
prieš dešimt minučių Savana jautėsi nusiteiku-
si ryžtingai, bet dabar širdį klebena abejonė.
Ne, susidūrimas akis į akį jai nekėlė sunkumų,
tačiau šiam vyrui ji tikrai neprilygo. Jis aki-
vaizdžiai buvo pratęs tramdyti apdujusius, ag-

resyviai nusiteikusius ir už ją dvigubai stambesnius tvarkos drumstėjus.

KDK. Ką darytų Kortnė?

Siekdama suvaldyti kylančią paniką, Savana giliai įkvėpė ir surepetavo visus vaidybos mokytojo įkaltus susitelkimo pratimus. Trejus metus muilo operoje vaidindama turtingą išpaikėlę Kortnę Dei, Savana išmoko valios pastangomis pasitelkti reiklų būdą – įgūdžiai išliko, nors vaidybą metė jau prieš dvejus metus.

Iš pradžių filmavimo aikštelėje Savanai sunkiai sekėsi įsigyventi į vaidmenį – jis jai buvo svetimas kaip ir pati Kortnė. Gyvendama Koldvelų namuose, ji, be abejonės, sutiko ne vieną turtingą, savo privilegijomis šventai įtikėjusią ir žmonėmis manipuluoti mokančią moterį, visa tai buvo puiki patirtis ir medžiaga kuriant Kortnės charakterį, tačiau tai nekeitė fakto, kad konfliktai, kuriais kvėpavo diduma visuomenės, Savanos netraukė. Užuot kovojusi už save, ji mieliau atsitraukdavo, jai būdavo sunku vaidinti moterį, kuriai paliepus visi lėkdavo pildyti jos norų.

Vaidmenį gavo toli gražu ne dėl savo vaidybinių gebėjimų, o dėl išvaizdos – dėl to, kaip ji atrodė aprenpta Kortnės modeliuotojų drabužiais, profesionalų sušukuotais plaukais ir jų

darytu makiažu. Jau po dviejų dienų tapo aki-vaizdu, kad jeigu Savana neįsigyvens į Kortnės vaidmenį, bus atleista iš darbo. Vienas aktorius jai rekomendavo vaidybos mokytoją. Bertas Šo buvo griežtas ir sumanus žmogus. Jis įtikino ją nuo ryto iki vakaro gyventi naujosios personos kailyje, kol Kortnė jai taps savesnė už Savaną. Prireikė dviejų savaitių, bet kai ji pagaliau pasidavė Kortnės stiprybėms, tapo lengviau priimti ir jos trūkumus.

Lėtai klaptelėjusi blakstienomis, Savana įsinerė į antrosios „aš“ kailį.

- Turiu pasikalbėti su Trentu, - tarė ji apsauginiui. Jos nuostabai, vyrukas linktelėjo. Tokio imponantiško tūrio vyrui šypsena, kuria ją apdovanojo, atrodė keistai švelni.

- Žinoma, poncia Koldvel. Jis liepė jus įleisti.

Savana nežinojo, džiaugtis ar nerimauti dėl to, kad Trentas, septynias dienas nekreipęs dėmesio į jos skambučius, pagaliau ryžosi ją priimti. Kažin kokį žaidimą žaidžia dabar? Ji puikiai jį pažinojo, todėl suvokė ir tai, kad turi būti pasirengusi viskam.

- Jį rasite viršuje, įžymybių salėje, - apsaugos darbuotojas nukabino virvę nuo pastovo ir pamojo užėti.

Kortnė su žmonėmis elgdavosi taip, lyg šie būtų gimę jai tarnauti. Savana turėjo praplaukti pro šalį nė nežvilgtelėjusi į ją įleidusi darbuotoją, tačiau eidama į vidų jį vis dėlto apdovanojo dėkingumo šypsena.

Kadaise Savana veikiausiai būtų nudžiugusi gavusi galimybę čia apsilankyti – bet ne šią nakt. *T klube* rinkdavosi jaunimas iki dvidešimties su trupučiu, čia besilinksminančioms merginoms patiko vilkėti trumputes sukutes gilia iškirpte, apnuoginančias ilgas įdegusias kojas. Irdamasi per sausakimšą minią, Savana jautėsi lyg atkeliavusi iš kitos epochos.

Draugaudama su Trentu, ji su malonumu gėrė į save Los Andželo ir Niujorko naktinį gyvenimą. Tai buvo dar prieš jai įžengiant į santuoką be meilės, tada pagimdė sūnų ir galiausiai tapo našle – visa tai įvyko per metus su puse. Sau ji linkėjo tikrai ne to.

Savana be galo ilgėjosi merginos, kuri svajojo gyventi ilgai ir laimingai. Net jeigu anuomet buvo naivi ir kvaila, širdyje jai netrūko optimizmo. Vaikystė prabėgo vienvėje, savo šeimai ji veikiau buvo našta nei džiaugsmas ir pasididžiavimas, tačiau jai tai netrukdė svajoti apie tradicinę šeimą, apie vyrą ir vaikus, apie jaukius namus su šunimi ir balta tvora. Vis dėl-

to, užuot siekusi svajonės, ji pamilo Trentą Koldvelą – vienintelį žmogų, kuris, žinojo, tikrai nepadės tos svajonės įgyvendinti...

Trentas buvo išvaizdus ir savimi pasitikintis vyras, jo žavesiui atsispirdavo retas, bet kai reikalai pakrypdavo nepalankia linkme, jo nuotaika lengvai subjurdavo. Šeima iškeldavo blogiausias jo savybes – gyvendama Koldvelų namuose Savana dažnai tapdavo to liudininke.

Kai Trento tėvas Sigis imdavo kabinėtis prie jaunėlio nevaldomos prigimties ir nutrūktgalviško būdo, nuo jo žeminančių monologų aidėdavo visi namai. Sigis save laikė dinastijos galva, o Trentą – niekam tikusia jos atauga. Septynerius metus gyvenant su teta Savanai tapo aišku, kad Reifas nenuskriaustų nė musės, o Trentas nieko nesugebėtų padaryti tinkamai.

Po tokių konfliktų Savana tykindavo pas Trentą. Jis buvo jos vienatvės ir atskirumo atspindys. Tikėjimas juos esant giminiškas sielas kaitino mergišką susižavėjimą. Ji spėjo, kad Trentas blogai elgėsi ne todėl, kad tokia jo prigimtis, o dėl to, kad šeima iš jo tik to ir tikėjosi. Ji buvo įsitikinusi ir tuo, kad jeigu Trentą būtų auginęs palaikantis ir geras tėvas, o ne tironas, jis būtų užaugęs kitoks.

Savana stabtelėjo šokių aikštelės pakraštyje ir ėmė dairytis į antrą aukštą vedančių laiptų. Las Vegase niekada nesilankė, tad nė nenu-
tuokė, kur eiti toliau. Anksčiau matytos *T klubo* nuotraukos neatspindėjo klubo didybės. Įstaiga užėmė daugiau nei tris tūkstančius septynis šimtus kvadratinų metrų *Cobalt*, vie-
no didžiausių viešbučių Las Vegaso bulvare, ploto. Be milžiniškos šokių aikštelės, klubui priklausė didžiulis vidaus kiemas ir baseinas.

Klubui vadovavo trys vyrai – trys *T*, ši raidė buvo ir pavadinime. Savanos svainis Trentas Koldvelas rūpinosi kasdiene klubo veikla ir valdė penkiasdešimt procentų paketo akcijų. Kitą pusę buvo pasidaliję Kailas Teiloras, bu-
vęs beisbolo komandos *Cubs* padavėjas ir *LA Dodgers* dalininkas, dabar ir Trento sesers Me-
lodės mylimasis, ir dainininkas, dainų kūrėjas, *Grammy* laimėtojas, *Free Fall* pagrindinis vo-
kalistas, prodiuseris ir *Ugly Trout Records* sa-
vininkas Neitas Takeris.

Savanai nespėjus žengti žingsnio, ją už ran-
kos nutvėrė vidutinio sudėjimo rudaplaukis vyras.

– Sveika, gražuole. Jei ko nors ieškai – aš čia. Leisk tave pavaišinti.

– Ne, ačiū.

- Nagi, tik vieną gėrimą.
- Atėjau čia su kai kuo susitikti.
- Neabejoju, kad jis neprieštaraus.

Savanai tokios situacijos nebuvo naujiena. Jai nereikėjo krepšelio su meduoliais nei raudonos kepuraitės, kad pritrauktų vilkus. Ji buvo graži šviesiaplaukė moteris, bet kažkodėl tapdavo lengvu grobiu. Ir pernelyg dažnai, užuot abejojusi, ji linkdavo pasitikėti naujais pažįstamais.

- Aš prieštarauju.

Tarp jų įsispraudė keletas klubo lankytojų, ir Savana, pasinaudojusi proga, spruko į šalį – išvengdama nereikalingo konflikto. Ji žengė tolyn nuo baro ir šokių aikštelės. Tik per laimingą atsitiktinumą atsidūrė ten, kur reikia. Duris į įžymybių salę saugojo kitas milžinas, bet šis ją įleido be ilgų kalbų. Savana pamatė prie ausies pritaisytą ausinuką, per kurį veikiausiai buvo gavęs nurodymą ją įleisti.

Ji prasiyrė pro įžymybių iš muzikos pasaulio ir Holivudo nusėstas puslankio formos kušetes. Svainį rado nesunkiai. Tereikėjo paieškoti dailiausių moterų.

Trentas čia jautėsi kaip žuvis vandenyje. Sėdėjo ant išlenktos kušetės išskleidęs rankas

ant atlošo it imperatorius, įpratęs, kad juo būtų žavimasi, leisdamas prie abiejų šonų sėdintiems brunetėms priglusti prie jo kaip galima arčiau. Abi merginos rankose laikė po gėrimą, antrą buvo savininkiškai uždėjusios bosui ant šlaunies. Jeigu turėjo bent menkiausių vilčių prie savęs prirakinti šį prisiekusį viengungį, Savana joms linkėjo kuo geriausios kloties. Sprendžiant iš veido išraiškos, Trentui nerūpėjo nei viena, nei kita. Šiaip ar taip, tai jam netrukdytų suteikti gražuolėms galimybės gerai praleisti laiką. O šios akiplėšiškai glostinėjo jį, tad buvo aišku, kad kaip tik to ir tikisi.

Savana žengė prie Trento staliuko ir kreipėsi į jį vardu. Kaip tik tą akimirką, užgoždamas garsią muziką, prakalbo didžėjus ir jos balsas paskendo triukšme. Vis dėlto, net jei Trentas jos neišgirdo, veikiausiai pastebėjo, kad ji sumišusi, nes galiausiai atkreipė į ją dėmesį.

Žvilgsniams susitikus, Savaną užliejo ilgesys – toks pat neišvengiamas kaip ir tada, prieš ketverius metus, kai jis pirmąkart ją pabučiavo. Emocijos vertė širdį plakti greičiau, papildė, rodė, suplazdėjo plaštakės. Nepaisydama kūno neištikimybės, Savana ištiesino nugarą. Nevalia pasiduoti Trento kerams. Į Las Vegasą ji atvyko su verslo pasiūlymu, tik apie tai

ir turėjo galvoti.

- Savana, kokia staigmena, - Trento lūpos išsirutė į malonią šypsena, bet kiekvienam, kuris jį buvo matęs atsipalaidavusį ir nuoširdžiai laimingą, ji būtų pasirodžiusi dirbtinė. - Eikš, palaikyk mums draugiją.

Savana papurtė galvą.

- Aš čia ne linksmintis atėjau.

Jis parodė, kad jos negirdi, ir pamojo prieti. Bet ji liko stovėti, kur stovėjusi - mintis, tapti viena jo garbintojų, neviliojo. Jau apatiniame aukšte ji jautėsi lyg ne savame kailyje, tačiau tai buvo niekis, palyginti su pažeminimu, kurį teko kęsti dabar, stypsant išstatytai kaip eksponatui pagal paskutinį mados klyksmą apsi- rengusioms jo draugužėms. Vertinantys jų žvilgsniai išdavė užuojautą, nuobodulį ir pašaipą.

Per pusantrų metų, nuo tada, kai jiedu su Reifu tapo pora, ji prisitaikė prie jo stiliaus. Vyro pageidavimu, glotniai šukavosi plaukus, spinta buvo pilna elegantiškų bendrovės vadovo žmonai priderančių drabužių. Ir šį vakarą, prieš išeidama iš viešbučio, pasirinko verslui, o ne naktiniam klubui tinkamą derinį: siaurą aptemptą kūno spalvos langučiais margintą

raudono atlaso suknele. Drabužis ją dengė nuo raktikaulio linijos iki kelių, réksmingai išskirdamas iš minios.

- Turiu su tavimi pasikalbėti. - Kad ir kaip nepatiko šnekėti pakeltu balsu, garsiai skambant muzikai nebuvo kitos išeities.

- Tik vieną gėrimą, - jis pamojo padavėjai. - Išgerk, ir mudu čia pat pasikalbėsime.

Savana neketino lyg niekur nieko atsisėsti ir apsimesti, kad Trento elgesys pastaruosius pusantrų metų jai buvo nė motais. Jis ignoravo ją ir tai žeidė. Ji siuto ant jo už tai, kad nenorėjo nė apsvarstyti įsipareigojimo jai galimybės, ją kamavo kaltė, kad ištekėjo už jo brolio iš klaidingų paskatų.

Savana sukryžiuo ant krūtinės rankas. Nei jeigu teks maldauti pagalbos, ji nesuteiks Trentui galimybės pasimėgauti šio poreikio paskatintu nusižeminimu.

- Mieliau pasikalbėčiau asmeniškai.

Dar niekada jai neteko laimėti su juo derantis. Šiam vyrui, regis, niekada nerūpėjo pasiekti trokštamą tikslą. Jis visada būdavo pasirengęs pakilti nuo derybų stalo ir išeiti - o tai jam teikdavo pranašumą....